

MODESTIA Y GRANDEZA DEL MONTAÑISMO

Se hace difícil abarcar, en toda su amplitud, las múltiples facetas que ofrece la curiosidad del científico del deporte de alta montaña. Intentando vencer esta dificultad, inherente a una actividad deportiva tan rica en matices, *Apunts* dedica este número monográfico al estudio y mejor comprensión de la misma.

No pretendemos ser exhaustivos en el tratamiento del tema: es mucho de lo que debería hablarse en relación a este deporte, y mucho más lo que queda aún por hablar.

Para el iniciado, como es mi caso, cuyo conocimiento se limita a un modesto bagaje de literatura científica sobre el tema, al control médico de sus practicantes –siempre “a nivel del mar”–, y a la escucha atenta, eso sí, del relato de las hazañas de sus protagonistas, resulta sumamente expuesto formular juicios sobre un deporte del que sólo se tienen vagas referencias, siempre subjetivas. Pero quizás esta situación personal facilita el comentario intrascendente, pasando la responsabilidad de lo trascendente a los autores de los trabajos incluidos en este número.

Singular deporte este, que no sabe de escenarios costosos y artificiales, que ignora el aplauso y la lucha competitiva, pero que conoce muy de cerca la belleza grandiosa y salvaje de las altas cumbres, la capacidad de renuncia y superación de sus protagonistas y la libre espontaneidad de su práctica.

Su historia, muy corta si se compara con la larga existencia del escenario en que se practica, está plena de hitos sublimes en los que se da la medida de todo lo que el hombre es capaz de realizar para conseguir metas más altas.

Las grandes victorias, los grandes fracasos y la muerte incluso, alcanzan en este deporte un peculiar significado, porque en el fondo de todo ello late un ancestral deseo del hombre por elevarse, por acercarse a las nubes, por ser más libre.

Los nombres de las altas cimas y los de sus conquistadores pasan pronto al olvido del gran público, pero imagino que el abrir una nueva vía, el escalar por la arista más difícil o el hollar un “ocho mil” por vez primera, es un recuerdo imperecedero reservado a los elegidos.

J.G

MODÈSTIA I GRANDESA DEL MUNTANYISME

Es fa difícil abastar amb tota la seva amplitud les facetes tan diverses que la curiositat del científic de l'esport d'alta muntanya presenta, *Apunts*, amb la voluntat de superar les dificultats inherents a una activitat esportiva tan rica en matisos com aquesta, dedica el present número monogràfic a millorar el seu estudi i la seva comprensió.

No pretenem ésser exhaustius en el tractament del tema: som conscients que caldria parlar de molts aspectes d'aquest esport, però també en queden molts per tractar.

Per al no iniciat, com jo mateix, que compta amb un bagatge limitat i modest de literatura científica sobre el tema, al control mèdic dels seus practicants –sempre “a nivell del mar”– i, això sí, amb una orella atenta al relat de les proeses dels seus protagonistes, és molt arriscat emetre judicis sobre un esport del qual només es tenen unes referències vagues, sempre subjectives. Aquesta situació personal afavoreix, de ben segur, el comentari intrascendent, i fa passar la responsabilitat de la transcendència als autors dels treballs que hem inclòs en el present número.

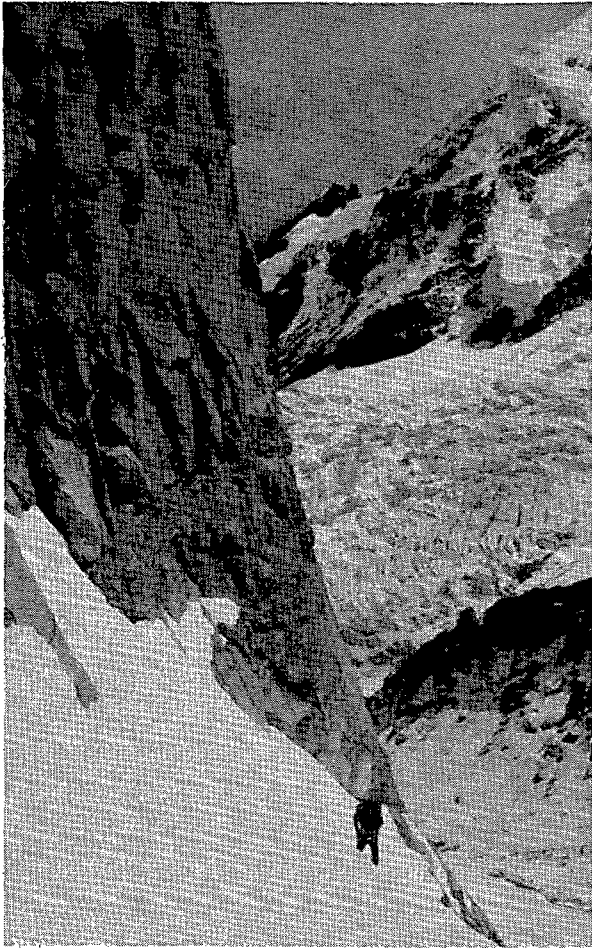
Ens trobem davant d'un esport singular, que no coneix escenaris cars ni artificials, que ignora els aplaudiments i la lluita competitiva, però que coneix de molt a prop la bellesa grandiosa i salvatge dels cims més alts, la capacitat dels seus protagonistes per renunciar i superar-se, l'espontaneïtat lliure de la seva pràctica.

La seva història és molt curta, si se la compara amb l'existència tan llarga de l'escenari on es practica, plena de fites sublimes en què es mesura tot allò que l'home és capaç de fer per a assolir fites encara més altes.

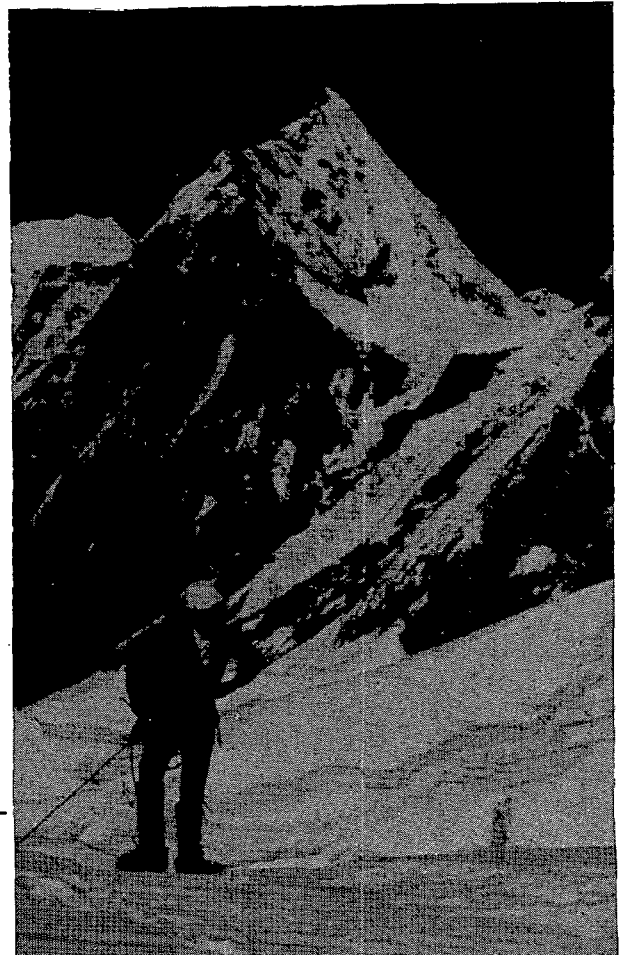
Les grans victòries, els grans fracassos i, fins i tot, la mort tenen un significat peculiar en aquest esport, perquè, en el fons de tot això, hi batega un desig ancestral de l'home per elevar-se, per acostar-se als núvols, per ésser més lliure.

Els noms dels cims més alts i els dels seus conqueridors aviat dormen en l'oblit del gran públic, però em sembla que el fet de poder obrir una via nova, grimpar per una aresta més difícil o trepitjar un “vuit mil” per primer cop deu ser un record immortal reservat als escollits.

J.G

Escalando pared del collado del Lho-la a 6.000 m.
FOTO: J. López
Expedición Everest-Epson 88

Sobre los seracs de la cascada de hielo a 6.00 m. Al fondo el
Khumbutse (6.540 m).
FOTO: A. Rañé
Expedición Everest-Epson 88